

# Αυτό που μια υπογραφή δεν μπορεί να διορθώσει

Όταν ένα τεχνικό κανάλι δεν είναι κατάλληλο για ευαίσθητα δεδομένα, καμία υπογεγραμμένη εξουσιοδότηση δεν το καθιστά επαρκές. Το μόνο που αλλάζει μια υπογραφή είναι η ψευδής ηρεμία αυτού που τη συλλέγει· τα δεδομένα ακολουθούν ακριβώς την ίδια διαδρομή.

**Για να εξηγήσουμε:** Στη συνάντηση κάποιος το λέει με τις καλύτερες προθέσεις: «όλοι χρησιμοποιούν WhatsApp· βάλτε τους πελάτες να υπογράψουν μια εξουσιοδότηση και τελειώσαμε». Ακούγεται σαν επιμέλεια — υπάρχει ένα χαρτί, μια υπογραφή, μια ημερομηνία. Αλλά αυτή η υπογραφή δεν μετακινεί τα δεδομένα, και αυτός που την υπογράφει σχεδόν ποτέ δεν είναι το μόνο άτομο του οποίου η ιδιωτικότητα ταξιδεύει μέσα από αυτό το κανάλι. Και ακόμα κι αν ήταν, καμία υπογραφή δεν νομιμοποιεί μια παρανομία.

## Η διέξοδος που μοιάζει με κοινή λογική

Η σκηνή επαναλαμβάνεται σε γραφεία, ιατρεία και εταιρείες συμβούλων — και επίσης σε πολύ λιγότερο επίσημα μέρη. Ο ελαιοχρωματιστής που στέλνει φωτογραφίες από το διαμέρισμα ενός πελάτη. Ο υδραυλικός που προωθεί ένα τιμολόγιο με το όνομα, τη διεύθυνση και το τηλέφωνο. Ο οδηγός ταξί που αποθηκεύει στο κινητό του τη διεύθυνση αυτού που παραλαμβάνει κάθε πρωί. Ο ελεύθερος επαγγελματίας που στέλνει μέσω chat την ταυτότητα αυτού που τον προσέλαβε. Δεν χρειάζεται μια νομική υπόθεση από ταινία για να κυκλοφορούν στο τηλέφωνο δεδομένα άλλων ανθρώπων εκτός από τα δικά μας.

Και σε οποιοδήποτε από αυτά τα μέρη, αργά ή γρήγορα, εμφανίζεται η ίδια κομψή διέξοδος. Κάποιος εκφράζει την αμφιβολία — είναι σωστό να το στείλουμε από εδώ; — και, πριν η συζήτηση γίνει άβολη, έρχεται η βολική απάντηση: απλώς βάλε τον πελάτη να υπογράψει μια εξουσιοδότηση. Αν δώσει άδεια, τελειώσαμε.

Είναι μια ελκυστική διέξοδος επειδή λύνει την αμηχανία χωρίς να επιβάλλει αλλαγή εργαλείου, χωρίς να μαθαίνει κανείς κάτι νέο, χωρίς κόστος. Έχει τη μορφή της επιμέλειας: ένα έγγραφο, μια υπογραφή, μια ημερομηνία. Και όμως, δεν λύνει το πρόβλημα που σκόπευε να λύσει. Το συγκαλύπτει.

## Μια υπογραφή δεν μετακινεί τα δεδομένα

Είναι καλύτερο να ξεκινήσουμε με το πιο απλό, επειδή είναι ακριβώς αυτό που παραβλέπεται. Μια εξουσιοδότηση είναι ένα κομμάτι χαρτί. Δεν αλλάζει από πού ταξιδεύει το μήνυμα, ούτε σε ποιον διακομιστή παραμένει αντίγραφο, ούτε ποιος μπορεί να το διαβάσει αν έρθει η κατάλληλη εντολή ή αν υπάρξει διαρροή. Το έγγραφο του πελάτη θα συνεχίσει να περνά μέσα από την ίδια υποδομή, στην ίδια χώρα, υπό τη διαχείριση της ίδιας εταιρείας, με ή χωρίς την υπογραφή.

Το μόνο πράγμα που αλλάζει με την υπογραφή είναι η ψυχική κατάσταση του επαγγελματία: περνά από την αμφιβολία σε μια ψευδή ηρεμία που δεν αντιστοιχεί σε καμία πραγματική αλλαγή στη διαδρομή των δεδομένων. Η υπογραφή είναι μια άδεια που δίνει κανείς στον εαυτό του για να συνεχίσει να κάνει ακριβώς το ίδιο πράγμα.

## Η άδεια που κανείς στην αίθουσα δεν μπορούσε να δώσει

Εδώ βρίσκεται η αιχμή του ζητήματος. Ας σκεφτούμε ένα διαζύγιο. Ο πελάτης υπογράφει την εξουσιοδότηση: σύμφωνοι, ας πάνε τα δεδομένα του όπου χρειάζεται. Αλλά μέσα από αυτό το κανάλι δεν ταξιδεύουν μόνο τα δεδομένα του πελάτη. Ταξιδεύει το όνομα της άλλη πλευράς. Ταξιδεύουν τα δεδομένα του ανηλίκου του οποίου η επιμέλεια αμφισβητείται. Ταξιδεύει η έκθεση του πραγματογνώμονα, η μαρτυρία ενός τρίτου, ο αριθμός λογαριασμού του συζύγου.

Κανένα από αυτά τα άτομα δεν έχει καθίσει στο γραφείο. Κανείς δεν έχει υπογράψει τίποτα. Ο επαγγελματίας έχει λάβει άδεια από το μοναδικό άτομο που δεν αποτελούσε ολόκληρο το πρόβλημα, και έχει συνεχίσει να επεξεργάζεται τα δεδομένα όλων αυτών που αποτελούσαν το πρόβλημα χωρίς να τους ρωτήσει τίποτα — επειδή δεν μπορούσε να τους ρωτήσει.

Το ίδιο ισχύει για έναν φάκελο εργαζομένου που αναφέρει άλλους υπαλλήλους, για μια ιατρική έκθεση που μιλά για συγγενείς, για μια δήλωση που συγκεντρώνει τους προμηθευτές και τους πελάτες του ίδιου του πελάτη. Οι πληροφορίες ενός τρίτου δεν παύουν να προστατεύονται επειδή το άτομο που τις παρείχε υπέγραψε ένα χαρτί. Δεν ήταν δικές του για να τις εξουσιοδοτήσει.

## **Υπάρχουν πράγματα που μια υπογραφή δεν μπορεί να αγγίξει**

Υπάρχει ένα όριο που σχεδόν ποτέ δεν δοκιμάζουμε: μια υπογραφή φτάνει μόνο μέχρι εκεί που φτάνει αυτό που είναι δικό σου. Το δικό σου μπορείς να το παραχωρήσεις. Του άλλου, όχι — όσο ωραία κι αν βάλεις την υπογραφή σου.

Ένας γονέας δεν μπορεί να υπογράψει άδεια για να προκληθεί κακό στο παιδί του. Αυτό το χαρτί δεν αξίζει τίποτα, και όχι επειδή του λείπει μια σφραγίδα: αλλά επειδή αυτή η άδεια δεν ήταν ποτέ στο χέρι του να τη δώσει. Η εξουσιοδότηση του πελάτη λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο — καλύπτει τα δικά του και σταματά εκεί.

Και ούτε καν μέσα σε αυτό το όριο δεν τα καλύπτει όλα. Μια υπογραφή δεν κάνει νόμιμο αυτό που δεν επιτρέπει ο νόμος, ανεξάρτητα από το ποιος την υπογράφει. Η συγκατάθεση δεν είναι ένα αντικλείδι: είναι ένα κλειδί που ανοίγει μόνο μία πόρτα —τη δική μας—, και ούτε καν αυτή η πόρτα δεν οδηγεί σε αυτό που απαγορεύεται.

Και πρέπει να ειπωθεί ωμά, επειδή είναι το μέρος που σχεδόν ποτέ δεν λέγεται: το να ζητάς —ή να δίνεις— μια υπογραφή για να θωρακίσεις αυτό που ο νόμος δεν επιτρέπει, δεν είναι μια ουδέτερη χειρονομία που απλώς δεν έχει αποτέλεσμα. Ανάλογα με την περίπτωση, η ίδια η προσπάθεια συνιστά νέα παράβαση. Δεν διορθώνει το πρόβλημα: το κάνει χειρότερο.

## **Η υπογραφή που γυρίζει μπουμερανγκ**

Και υπάρχει μια ανατροπή που πρέπει να αντιμετωπίσουμε κατά πρόσωπο. Η λήψη της εξουσιοδότησης δεν αφήνει τον επαγγελματία όπως ήταν: τον αφήνει σε χειρότερη θέση.

Επειδή αυτό το χαρτί είναι, πάνω απ' όλα, η απόδειξη ότι κάποιος έκανε τη σωστή ερώτηση — είναι αυτό κατάλληλο; — και απάντησε με ένα εικονικό φάρμακο αντί για μια λύση. Την ημέρα που θα χρειαστεί να εξηγηθεί γιατί τα δεδομένα ενός τρίτου κατέληξαν εκεί που δεν έπρεπε, η υπογεγραμμένη εξουσιοδότηση δεν θα είναι η ασπίδα που φανταζόταν: θα είναι το έγγραφο που αποδεικνύει ότι ο κίνδυνος ήταν γνωστός και επιλέχθηκε η συγκάλυψή του με μια υπογραφή. Η φαινομενική επιμέλεια αφήνει ίχνη. Η υπογραφή δεν αρχειοθετεί το πρόβλημα· του βάζει ημερομηνία.

## **Το μόνο πράγμα που πραγματικά το διορθώνει**

Αν μια υπογραφή δεν διορθώνει τίποτα, τι το διορθώνει; Μόνο ένα πράγμα: να μην πηγαίνουν τα δεδομένα εκεί που δεν πρέπει να πάνε.

Όταν το κανάλι δεν παραδίδει αντίγραφο του εγγράφου σε τρίτο — επειδή πηγαίνει απευθείας από τη συσκευή του αποστολέα στη συσκευή του παραλήπτη, χωρίς να το αποθηκεύει κάποιος διακομιστής στη μέση — δεν υπάρχει τίποτα για εξουσιοδότηση, κανένας από τον οποίο να ζητηθεί άδεια, και κανένα άβολο ίχνος για να δικαιολογηθεί αργότερα. Το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται με μια φόρμα: εξαφανίζεται επειδή η αρχιτεκτονική δεν φτάνει καν στο σημείο να το δημιουργήσει.

Αυτό δεν είναι χαρακτηριστικό ενός μόνο εργαλείου — είναι χαρακτηριστικό του σχεδιασμού, και υπάρχει πάνω από ένας τρόπος να το έχει κανείς. Αυτό που διακρίνει αυτά τα εργαλεία από τα υπόλοιπα δεν είναι μια καλύτερα γραμμένη υπόσχεση στη νομική ειδοποίηση, αλλά το ότι δεν χρειάζονται κανέναν να υπογράψει για να είναι σύμφωνα με τους κανόνες.

*Μια υπογραφή είναι ο πολιτισμένος τρόπος για να ζητήσεις άδεια. Αλλά μπορείς να ζητήσεις άδεια μόνο από κάποιον που έχεις απέναντί σου. Και σε σχεδόν κάθε ευαίσθητο δεδομένο που χειρίζεται ένας επαγγελματίας, τα άτομα των οποίων η ιδιωτικότητα διακυβεύεται πραγματικά δεν βρίσκονται στην αίθουσα, δεν πρόκειται να υπογράψουν και δεν θα είχαν κανένα λόγο να εμπιστευτούν κάποιον να υπογράψει γι' αυτά. Γι' αυτό η σωστή ερώτηση δεν ήταν ποτέ «πώς θα πάρω έγκριση γι' αυτό;», αλλά «γιατί χρειάζομαι έγκριση για κάτι που ένα σωστά επιλεγμένο κανάλι δεν θα με ανάγκαζε να ζητήσω;».*

**Σημείωμα της σύνταξης:** Όταν αυτά τα Cuadernos αναφέρουν εταιρείες ή προϊόντα, δεν είναι για να κατηγορήσουν. Εκείνοι που τα δημιουργούν κάνουν δουλειά που εκατομμύρια άνθρωποι χρησιμοποιούν και εκτιμούν. Αυτό που επισημαίνουμε είναι δομικό — το μοντέλο, όχι η μάρκα. Οι μάρκες εμφανίζονται ως παράδειγμα επειδή είναι αυτές που αναγνωρίζει ο αναγνώστης.

## Για περαιτέρω ανάγνωση

- Αυτό το Cuaderno αφήνει σκόπιμα στην άκρη τις κανονιστικές λεπτομέρειες —τα άρθρα και τις αποφάσεις—, επειδή το επιχείρημα που καταρρίπτει δεν είναι νομικό: είναι μια βολική διέξοδος. Το νομικό πλαίσιο για το γιατί το κανάλι έχει σημασία βρίσκεται στα δύο επόμενα Cuadernos.
- *GDPR και επαγγελματικά μηνύματα: γιατί οι περισσότεροι παραβιάζουν τον νόμο χωρίς να το γνωρίζουν* — διεθνείς μεταφορές, υπεύθυνος επεξεργασίας και αναδρομικό ψηφιακό αποτύπωμα.
- *Το επαγγελματικό απόρρητο στην ψηφιακή εποχή* — γιατί η εμπιστευτικότητα πρέπει να εγγυάται από την αρχιτεκτονική και όχι από μια υπόσχεση.

[← Προηγούμενο Πραγματική vs φαινομενική ιδιωτικότητα: οι ερωτήσεις που πρέπει να θέσετε](#)

## Πρόσφατα αναγνώσματα

- [Ανάλυση · 26 Μαΐου 2026 Πραγματική vs φαινομενική ιδιωτικότητα: οι ερωτήσεις που πρέπει να θέσετε](#)
- [Ανάλυση · 25 Μαΐου 2026 Self-hosting ως επαγγελματική πρακτική](#)
- [Έννοια · 23 Μαΐου 2026 Οι 24 λέξεις: τι είναι μια κρυπτογραφική ταυτότητα](#)

Πάρτε αυτό το άρθρο μαζί σας όπου το χρειάζεστε.

[↓ Markdown](#) [↓ Απλό κείμενο](#) [↓ PDF](#)

Το αρχείο θα ληφθεί στη συσκευή σας. Από εκεί μπορείτε να το αποθηκεύσετε, να το εισαγάγετε στο Solo2 ή να το μοιραστείτε όπου θέλετε. Το Cuadernos δεν αποφασίζει τον προορισμό για εσάς.

Σφραγίδα από βουλοκέρι · SHA-256  
9e08d0b2084c74a23bb068b808f780ca1265e763f2385b4e4436d974b1e970ad

Cuadernos Lacre · Μια έκδοση της [Menzuri Gestión S.L.](#) ·  
γραμμένη από τον R.Eugenio · επιμελημένη από την ομάδα του [Solo2](#).

Αυτός ο ιστότοπος δεν χρησιμοποιεί cookies. Όλα όσα φορτώνει ο περιηγητής σου είναι γραμμένα ή εποπτευόμενα από εμάς και φιλοξενούνται στους ευρωπαϊκούς μας διακομιστές: ο ανώνυμος μετρητής επισκέψεων (Umami, αυτο-φιλοξενούμενος) και η ελάχιστη απαραίτητη JavaScript για τον επιλογέα γλώσσας και την προτίμησή σου για ανοιχτόχρωμο ή σκούρο θέμα, η οποία αποθηκεύεται στη δική σου συσκευή. Χωρίς πόρους από εξωτερικές εταιρείες, χωρίς trackers, χωρίς προφίλ, χωρίς κοινή χρήση δεδομένων. Εάν θέλεις να μας ακολουθήσεις: [RSS](#).